

Til § 11 b, stk. 2.

Forslaget indeholder en bemyndigelsehjemmel, der indebærer, at ministeren kan fastlægge nærmere retningslinier om, at der skal foreligge en vis dokumentation for, at modtagere m.fl. af fisk kan sikre sig, at de modtagne fisk ikke er ulovligt fangede eller holdt uden for kvotesystemet. Forslaget indebærer bl.a., at der kan udstedes regler om den type af dokumentation, der skal foreligge i forbindelse med overdragelsen i alle omsætningsled.

Til § 11 b, stk. 3-7.

Forslaget svarer til de gældende bestemmelser i saltvandsfiskerilovens § 40, stk. 1, 2. pkt., samt § 40, stk. 2-4, med de præciseringer og ændringer, der fremgår af ændringsforslaget vedrørende saltvandsfiskeriloven, som fremlægges samtidigt.

Stk. 3 indebærer mulighed for at undgå straf i forbindelse med modtagelse af ulovligt fanget fisk m.v., hvis modtageren *straks* - dvs. umiddelbart efter at den pågældende er blevet bekendt med forholdet - underretter kontrolmyndigheden om eksistensen af den ulovlige fangst, herunder fra hvem denne er modtaget. Anmeldelse til kunne ske telefonisk eller pr. telefax til Fiskeridirektoratets decentrale enhed i det pågældende område. Fiskeridirektoratet vil herefter give anmelderen meddelelse om kontrol af fisken og eventuel frigivelse. Der kræves en udtrykkelig meddelelse for at opnå ansvarsfritagelse. Anmeldelsen i henhold til denne bestemmelse kan således ikke erstattes af den indberetning, som alle førstehåndsopkøbere skal foretage til Fiskeridirektoratet.

Stk. 4 fastlægger en pligt til at opbevare de til kontrolmyndigheden anmeldte fisk m.v. på en sådan måde, at kontrol med fangsten eller det opkøbte parti kan gennemføres. Bestemmelsen svarer til saltvandsfiskerilovens § 40, stk. 2, 2. pkt.

I stk. 5 er udgangspunktet, at hvor der forekommer fisk m.v., der er fanget i strid med reglerne herom, jf. stk. 1, anses hele partiet for ulovligt, medmindre egentlig frasortering af den ulovlige del kan finde sted. Bestemmelsen svarer til saltvandsfiskerilovens § 40, stk. 3.

Stk. 6 bestemmer, at ulovligt fangede fisk skal gendannes så vidt muligt i levende tilstand. Bestemmelsen svarer til saltvandsfiskerilovens § 40, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 7 indeholder en bemyndigelse til ministeren, hvorefter denne kan fastsætte særlige regler under fredningstider og fiskestop. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i saltvandsfiskerilovens § 40, stk. 4. Dog er sprogbrug forenklet, men der er ikke af den grund tilsligget realitetsændringer. Der er alene tale om en sproglig justering.

Til nr. 16.

Der etableres med den foreslåede ændring af § 12, stk. 1 og 2, mulighed for at straffe for forsøg på overtrædelse af visse af de strafbelagte bestemmelser i loven. Dette svarer til, hvad der foreslås i det samtidig fremsatte lovforslag til ændring af saltvandsfiskeriloven.

Herved bringes straffebestemmelserne i de nationale love på fiskeriområdet i overensstemmelse med, hvad der efter EU-administrationsloven gælder ved overtrædelse af EU-regler og nationale regler fastsat i henhold hertil. Uligheden forekommer u hensigtsmæssigt set i forhold til, at overtrædelser af fiskerilovgivningen ofte sker i forhold til nationale regelsæt, der fastsættes indenfor rammerne af EU-reglerne f.eks. reguleringsbestemmelser om højeste rationer af en fiskeart i en periode.

Den foreslåede adgang til at straffe for forsøg på overtrædelse af loven og saltvandsfiskeriloven vurderes især at kunne få betydning i sager om overfiskeri, som foregår ved at fiskere, før kvoten er opbrugt, undlader at logbogsføre fangsten eller logbogsfører en forkert art og sælger fangsten til en opkøber, som ikke indberetter købet til fiskerimyndighederne i overensstemmelse med reglerne herom. Ved disse transaktioner skabes på ulovlig vis plads for senere yderligere fangst indenfor den officielle kvote.

Selv om det i sådanne situationer ikke præcist kan bevises, om kvoten er overskredet i kraft af netop det konkrete parti fisk, vil der formentlig i en del tilfælde kunne ske domfældelse for forsøg på ulovligt fiskeri, samt - for opkøbers vedkommende - for forsøg på køb af ulovligt fangede fisk, hvis det kan bevises, at der foreligger forsæt til at overskride kvoten og for opkøbers vedkommende forsæt til at købe fisk, fanget i strid med reglerne.

Muligheden for at straffe for forsøg anses for et væsentligt element i bestræbelserne på at sanktionere fiskeri uden for de fastsatte kvoter, idet det er indtrykket, at overtrædelser af kvotebestemmelser i en del tilfælde foregår ved, at fangsterne ikke logbogsføres eller logbogsføres med en forkert art, før kvoten formelt er opbrugt. Tilsvarende ses det, at opkøbere undlader indberetning eller indberetter forkert art til myndighederne. Efter de gældende regler og praksis vil der i sådanne situationer alene kunne idømmes relativt lave bøder for overtrædelse af reglerne om henholdsvis logbogsføring og manglende indberetning af køb af fisk.

Endvidere vil muligheden for at straffe for forsøg kunne få betydning i tilfælde, hvor fiskerikontrollens tilsynekomst i sig selv medfører, at en overtrædelse ikke fuldbyrdes, f.eks. i situationer, hvor et fartøj, som har fået påbud om forudmeldelse af landin-